

[Kultur- og kommunikationsministeren]

den egentlige grund til forespørgslen; den er et led i Fremskridtspartiets jævnlige korstog mod alle kulturudgifter.

Vi havde sidst, som også hr. Poulsgaard sagde, en forespørgselsdebat i november 1986, og dengang kom Fremskridtspartiet som ved tidligere lejligheder til at stå ganske alene med sit synspunkt. Jeg kan heller ikke forestille mig, at der i dag vil være nogen større lydhørhed over for partiets synspunkter; og det kan nok ikke undgås, at vi i dag vil komme til at gentage nogle af de ting, vi har sagt ved tidligere tilsvarende debatter.

Sidste gang vi talte om disse ting, havde jeg indtryk af, at hr. Poulsgaard fandt mit svar lovlig kort, selv om han sagde – og det var jeg da glad for – at man måtte sætte pris på folk, der fatter sig i korthed. Jeg må tilstå, at jeg også i dag vil være kortfattet ikke alene for at opnå ros fra hr. Poulsgaard, men også fordi jeg synes, sagen indbyder til det. Jeg må tilstå, at som forespørgslen er formuleret, er der ikke meget at føje til det, der blev sagt i november.

Men jeg synes alligevel, det er både rimeligt og rigtigt at gentage og understrege, at det er regeringens opfattelse, at kultur er nødvendig i et samfund som det, vi har, og i øvrigt i alle samfund. Kultur er en nødvendig forudsætning for, at det enkelte menneske kan finde sin identitet, og at samfundet kan finde sin identitet som samfund. Kulturen er en væsentlig del af vor hverdag.

Med de ord henviser jeg til helt væsentlige elementer i selve samfundets eksistensgrundlag, og jeg kunne derfor i og for sig nøjes hermed, for værner vi ikke om vor kultur og er villige til at betale det for den, som den nu engang må koste, vil det danske samfund blive en åndeligt forarmet nation, en tredjerangs nation. Spørgsmålet er i virkeligheden, om vi overhovedet ville kunne opretholde vor værdighed som folk og nation, hvis ikke vi havde den kulturindsats, som vi har.

Jeg vil godt føje yderligere nogle bemærkninger til, for hvad er det, der finansieres over de offentlige kulturbudgetter? Det er jo langt mere dybtgående end overfladisk underholdning og adspredelse, som man ofte skulle tro der var tale om, når man hører hr. Poulsgaard tale om disse ting. Det gælder også de 50 pct. – og det er halvdelen af statens kulturudgifter – som omfatter bevillinger til teatre, til musik, til

film og andet, som Fremskridtspartiet finder ganske overflødigt og unyttigt, så vidt jeg har kunnet forstå gennem årene. Der er vist ikke andet at sige til det, end at det gør vi andre altså ikke. Vi finder disse bevillinger helt afgørende nødvendige for bevarelsen af en dansk kultur, en dansk identitet.

Men ser vi så på de samlede udgifter under § 21 på finansloven – og det udgør, som jeg sagde, 0,9 pct. eller i penge ca. 1,9 mia. kr. i 1988 – har jeg kun talt om de 50 pct. Så har vi de andre 50 pct., der omfatter de tre områder, som man ofte glemmer i Fremskridtspartiets felttog mod kulturen, og som jeg heller ikke hørte noget om i dag; jeg hørte ganske vist noget om bibliotekerne, men det er jo et kommunalt anliggende.

Det, jeg tænker på, er bevillinger til forskningsbibliotekerne, til skoler og læreanstalter og til museer og arkiver. Jeg må derfor spørge: Er det virkelig Fremskridtspartiets mening, at man uden videre kunne sløjfe disse bevillinger? Stryger man bevillingerne til forskningsbiblioteker og læreanstalter, vil jeg bestemt tro, at det får indflydelse på betalingsbalancen, men i negativ retning.

I disse år, hvor forskning og udvikling er helt afgørende for, at vi kan styrke vort erhvervslivs eksportmuligheder, er adgang til litteratur, til information vigtigere end nogen sinde. Vi lovgiver og har lovgivet på en række områder med henblik på at støtte forskning og udvikling. Hvis man bortskaffer forskningsbibliotekerne, kunne man godt spare sig de erhvervspolitiske målsætninger.

Vil man virkelig også sløjfe bevillingerne til vore museer og vore arkiver? Det er jo dem, der er med til at sikre bevaringen af Danmarks kulturelle arv. Det gælder i øvrigt også vore store nationale bogsamlinger, også de er med til at bevare den nationale kulturarv, til at sikre, at vi stadig kan forvalte den, og netop i disse år med de mange kulturelle pres på vor egen kultur udefra er det bydende nødvendigt, at vi samler os om at støtte vor danske kultur og dens rødder.

Jeg vil trods alt – også på trods af hvad hr. Poulsgaard sagde – anbefale, at man læser beretningen om undersøgelsen af Musikhuset i Århus, som er udarbejdet og udgivet af Geografisk Institut ved Århus Universitet. I denne undersøgelse påvises det, hvor store direkte og indirekte beskæftigelsesmæssige og økonomiske